

РЕШЕНИЕ

№ 6482

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Славина Вladoва

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **8904** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Ситнилка, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 01.08.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 13150/2011 г., Софийският районен съд, НО, 111-ти състав е отменил наказателно постановление № 40245 от 03.05.2011 г., издадено от Началника на Отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на Д. С. М. е наложено административно наказание глоба в размер на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

В законния срок, против решението е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на Столичната дирекция на вътрешните работи-отдел “Пътна полиция”. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното решение. Счита за неправилен извода на съда, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения. Излага подробни съображения, че в производството по издаване на наказателното постановление не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, като му е дадена възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата във връзка с вмененото му нарушение и да направи възражения. Твърди, че е налице единство и съответствие между описанието на фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението между АУАН и наказателното постановление и сочените за нарушени правни норми. Моли съда да постанови

решение, с което да отмени решението на въззивния съд и се произнесе по съществото на правния спор с решение, с което да потвърди обжалваното наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба Д. С. М. не изразява становище.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба и моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на Софийския районен съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 13150/2011 г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 40245 от 03.05.2011 г., издадено от Началника на Отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП на Д. С. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства от фактическа страна е установено, че на 30.03.2011 г., около 12.40 ч., в [населено място], по Автомагистрала „Т.” с посока изход, в района на КПП В., Д. С. М. управлява лек автомобил марка „С.”, модел „К.”, с ДК [рег.номер на МПС], без платена винетна такса, категория К3, валидна за движение по републиканската пътна мрежа. Съставен е АУАН 950348/30.03.2011 г. за това, че управлява без винетна такса, категория К3, валидна за движение по републиканската пътна мрежа, платена по реда на чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Въз основа на така съставения АУАН е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд. Деянието е квалифицирано като административно нарушение по чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП във връзка с чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

Отменителното решение е мотивирано от районния съд, с допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в липсата на факти, както в АУАН, така и в наказателното постановление, съставляващи част от състава на административното нарушение по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. Приел е, че с оглед бланкетния характер на нормата на чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, актосъставителят и административно наказващият орган са били длъжни да посочат словесно какъв вид е било пътното превозно средство, съобразно разграниченията в Закона за пътищата, както и какъв е редът за заплащане на винетната такса, като се позоват на изричните норми на Закона за пътищата.

Решението на Софийския районен съд е законосъобразно и правилно. Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Предвид това, установената в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд фактическа обстановка се възприема изцяло от настоящата инстанция.

Административното наказание е наложено на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП за извършено административно нарушение по чл. 179, ал. 5 от ЗДвП.

Сочената за нарушена норма на чл. 179, ал. 5 от ЗДвП, в редакцията си към момента на извършване на нарушението, предвижда движението на определените в Закона за пътищата пътни превозни средства по републиканските пътища да се извършва след заплащане на винетна такса по реда на чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. В тази връзка, правилен и законосъобразен е изводът на съда, че бланкетния характер на нормата на чл. 179, ал. 5 от ЗДвП и съдържащото се в нея препращане към норма от друг закон изисква изричното посочване в АУАН и в наказателното постановление на вида на пътното превозно средство и съответния ред за заплащане на дължимата се винетната такса за неговото движение по републиканската пътна мрежа.

Правилен и законосъобразен е и решаващия мотив на Софийския районен съд, че АУАН е съставен, респ. наказателното постановление е издадено в нарушение на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Липсата на достатъчна индивидуализация на нарушението опорочава изцяло административно наказателното производство, защото ограничава правото на защита на административно наказателно отговорното лице, тъй като го лишава от възможността на разбере в какво се обвинява и да организира защитата си. Простото позоваване на нормата на чл. 179, ал. 5 от ЗДвП, извършеното от страна на административно наказващия орган в наказателното постановление не позволява да се извърши индивидуализация на конкретното административно задължение, регламентирано в чл. 10 от ЗДвП, към прилагането на който препраща сочената за нарушена норма, а от там и липсва възможност за извършване на преценка за наличието на всички елементи на обективната страна на административното нарушение.

Така констатираните нарушения в хода на административно наказателното производство са от категорията на съществени и поради обстоятелството, че възпрепятства осъществяването на контрол от съда относно правилното прилагане на материалния закон от страна на административно наказващия орган.

Тъй като в касационната жалба не са налице други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение, и с оглед предмета на касационната проверка, както и поради съвпадане на крайните изводи, с тези на Софийския районен съд, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

С оглед на изложеното и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, Осми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.08.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 13150/2011 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.